

Dosarul nr. 2rac-339/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana (jud. N. Iordachi)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Danilov, I. Secrieru, Iu. Cimpoi)

ÎNCHEIERE

5 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Bicar-Bimpex”, reprezentată de avocatul Viorel Gortolomei,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea pe acțiuni „Apă-Canal Chișinău” împotriva Societății cu răspundere limitată „Bicar-Bimpex” cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei din 3 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Bicar-Bimpex” și a fost menținută hotărârea din 29 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana,

c o n s t a t ă:

La data de 21 martie 2017 SA „Apă-Canal” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Bicar-Bimpex” cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 13 iulie 2005 a încheiat cu pârâta contractul nr. 5-866-33 privind livrarea apei și recepționarea apelor uzate în canalizarea municipală.

A menționat că, conform pct. 3.1.1 și 3.1.3 din contractul enunțat, este obligată să asigure aprovizionarea cu apă a clientului și să recepționeze în rețeaua de canalizare apele uzate ce corespund normativelor concentrației maxim admisibile a substanțelor poluante, reglementate de Regulile de recepționare a apelor uzate industriale în sistemul de canalizare al mun. Chișinău și alte documente normative.

A susținut că, conform pct. 3.2.11 și 3.2.12 din contractul enunțat, clientul este obligat să compenseze prejudiciul cauzat SA „Apă-Canal Chișinău” în cazul evacuării în rețelele de canalizare a substanțelor poluante interzise spre recepționare, în conformitate cu legile în vigoare și să achite costul apei consumate și evacuarea apelor uzate, conform tarifelor fixate în lista de prețuri, iar în cazul depistării

normativelor CMA pentru apele uzate, plata se va efectua conform tarifelor diferențiate.

A afirmat că, la data de 21 octombrie 2015, deplasându-se la adresa pârâtei, reprezentantul SA „Apă-Canal Chișinău” a prelevat probe de ape uzate din colectorul de canalizare și a întocmit procesul-verbal nr. 10, care a fost consemnat de ambele părți.

A relevat că, prin prescripția nr. 1200/5333 din 29 octombrie 2015 pârâta a fost informată despre rezultatele probelor de ape uzate, calitatea cărora depășește concentrațiile maxim-admisibile (CMA).

A invocat că, în rezultatul neexecutării obligațiilor contractuale, pârâta a acumulat o datorie pentru depășirea concentrațiilor maxim-admisibile în sumă de 19360,22 de lei și o penalitate în sumă de 3388,06 lei, conform pct. 5.2 din contract, calculată pentru perioada octombrie 2015 – februarie 2017.

A mai invocat că, pentru soluționarea litigiului pe cale extrajudiciară, la data de 09 ianuarie 2017 s-a adresat la SRL „Bicar-Bimpex” cu reclamația nr. 11.5-08/39, la care nu a primit nici un răspuns.

A solicitat încasarea de la pârâtă a sumei de 22748,28 de lei și taxa de stat în sumă de 682,45 de lei.

Prin hotărârea din 29 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana acțiunea depusă de către SA „Apă-Canal Chișinău” a fost admisă și a fost încasată din contul SRL „Bicar-Bimpex” datoria în sumă de 19360,22 de lei, penalitatea în sumă de 3388,06 lei și taxa de stat în sumă de 682,45 de lei, în total suma de 23430,73 de lei.

Prin decizia din 3 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către SRL „Bicar-Bimpex” și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel, raportând prevederile art. 512 alin. (1), 513 alin. (1), 514 și 572 alin. (1) și (2) din Codul civil, ale art. 17 lit. a) și j) din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare și ale pct. 65 lit. a) și n) din Regulamentul cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și canalizare, aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 271 din 16 decembrie 2015 la circumstanțele cauzei, a conchis ca fiind indubitabilă obligația contractuală și legală a apelantei de a nu admite deversarea în sistemul public de canalizare a apelor uzate cu depășirea normativelor concentrațiilor maxim admisibile, stabilite în anexele nr. 1 și nr. 2 la Regulamentul privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare și/sau în emisari de apă pentru localitățile urbane și rurale, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 950 din 25 noiembrie 2013.

De asemenea, instanța de apel a constatat ca fiind indubitabilă obligația apelantei de plată a sumei de 19360,22 de lei, cu titlu de plată pentru deversarea în rețeaua de canalizare deservită de intimată a apelor uzate cu depășirea normativelor concentrațiilor maxim admisibile a poluanților, obligație instituită ca urmare a nerespectării de către apelantă a obligației asumate în baza contractului încheiat cu intimata de respectare a normativelor corespunzătoare.

Instanța de apel a reținut că, apelanta nu a contestat nici în prezenta cauză și nici nu a prezentat dovada contestării actelor puse la baza calculului efectuat de

intimată a valorii determinate pentru necesitatea preepurării apelor uzate evacuate de apelantă și nu a solicitat anularea acestora, motiv pentru care instanța de apel a constatat existența prezumției în speță a legalității actelor respective.

Totodată, prin prisma art. 624 din Codul civil și a clauzelor contractuale expuse la pct. 5.2 din contractul nr. 5-866-33 din 13 iulie 2005, instanța de apel a constatat că, depășirea de către apelantă a termenului, la care urma a fi executată obligația de plată a sumei de 19360,22 de lei instituie dreptul intimății de a calcula și a pretinde de la apelantă plata penalității aferente, ce constituie în speță suma de 3388,06 lei. Data de plată a sumei de 19360,22 de lei este stabilită în factura fiscală eliberată pe numele apelantei și, astfel, prin prisma clauzelor contractuale și ale art. 617 alin. (2) din Codul civil, apelanta avea obligația de a achita suma respectivă pînă la data corespunzătoare, neexecutarea acestei obligații instituind obligația acesteia de plată a sancțiunii penale stabilite în contract.

La data de 4 iulie 2018 SRL „Bicar-Bimpex”, reprezentată de avocatul Viorel Gortolomei, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, hotărârile judecătorești sunt neîntemeiate și ilegale, deoarece nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei în fond, nu au fost dovedite circumstanțele considerate ca fiind stabilite, au fost încălcate și aplicate greșit normele de drept material.

A mai menționat că, concluziile instanțelor judecătorești sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Consideră că, SA „Apă-Canal Chișinău”, în calitate de prestator unic pe piața serviciilor de alimentare cu apă potabilă și de recepționare a apei uzate, impune recurenței spre plată, în baza facturilor fiscale, tarife ilegale, inechitabile și netransparente.

De asemenea, consideră că, SA „Apă-Canal Chișinău”, prin comportamentul său, face abuz de poziție dominantă, încălcând prevederile art. 11 din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012.

A susținut că, intimata, ilegal și contrar prevederilor contractuale, a impus spre achitare, cu un tarif diferențiat, plata pentru prestarea serviciilor de preepurare a apelor uzate conform actului de prestare a serviciilor de preepurare a apelor uzate în sumă de 19360,22 de lei, în baza facturii fiscale seria CZ 0923220 din 29 octombrie 2015, deoarece recurenta deja achitase plata pentru serviciile de evacuare a apei uzate pentru luna octombrie 2015 în mărime de 4298,11 lei, conform facturii fiscale seria CZ 0921829 din 26 octombrie 2015.

A afirmat că, prestarea unor servicii de preepurare a apelor uzate nu face obiectul contractului nr. 586633/33 din 13 iulie 2005, încheiat între SA „Apă-Canal Chișinău” și SRL „Bicar-Bimpex” sau ultima nu a solicitat de la SA „Apă-Canal Chișinău” acordarea unor asemenea servicii și nici nu a consimțit acordarea lor de către operator. Astfel, servicii de preepurare a apelor uzate nici nu au fost prestate.

A invocat că, conform prevederilor contractului enunțat, plata pentru serviciile prestate de către SA „Apă-Canal Chișinău” de evacuare a apei uzate se efectuează de abonat în baza unui singur cost lunar, care se calculează sau conform tarifului fix pentru un m³ de apă evacuată.

A considerat că, solicitarea achitării sumei pentru serviciile de preepurare a apei uzate în mărime de 19360,22 de lei de către recurentă, în contextul în care plata deja a fost efectuată pentru serviciile de evacuare a apei uzate pentru luna octombrie 2015 în baza facturii fiscale seria CZ 0921829 din 26 octombrie 2015 în sumă de 4298,11 lei, urmărește ca scop achitarea unei plăți pentru servicii neprevăzute în contract, nesolicitate și neconsimțite de către recurentă sau a unei plăți suplimentare pentru unul și același serviciu.

A relevat că, instanța de apel nu a dat apreciere deciziei nr. APD-61 din 4 decembrie 2017 emisă de către Plenul Consiliului Concurenței pe un caz analogic, conform căreia SA „Apă-Canal Chișinău” a fost sancționată.

Prin referința depusă la data de 6 august 2018 SA „Apă-Canal Chișinău” a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 3 aprilie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă lipsesc la dosar.

Astfel, recursul, declarat la data de 4 iulie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către SRL „Bicar-Bimpex”, reprezentată de avocatul Viorel Gortolomei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către SRL „Bicar-Bimpex”, reprezentată de avocatul Viorel Gortolomei, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Bicar-Bimpex”, reprezentată de avocatul Viorel Gortolomei, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către SRL „Bicar-Bimpex”, reprezentată de avocatul Viorel Gortolomei, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nicolae Craiu

Mariana Pitic